

همانندی‌های زبان‌های پارسی کهن و انگلیسی

Avestan= English
Ad= eat
Ameretat= immortality
Arema= arm
Ashtan= eight, acht (German)
octagon
Avang= avail (help)
Âvish=obvious
Bar=to bear
Daeva= devil
Dar= to tear
Dishti= finger (digit, dexterous)
Dughdhar= daughter
Frasha= fresh
Gao= cow
Gapa= gape
He= he
Isi= ice
Jaini= Genie, Jinni
Kahrpu= crab
Karana= corner, end
kerefsh, kehrpa= carrion, corpse
mah= moon, month
mananho, mano= mind
mar= to die (mortal)
māthra= mantra
me = me
nabâ= navel
naeda= neither
nâma= name
nava= new
navaya= navigable
naxturu= nocturnal

nazda= next, (nigh, near)
nmâna= mansion
nôit= not
nû= now
padha= foot (pedestrian, biped, pedal)
pairika= fairy
panchan= five (pentagon)
paoirya= prior
para= before (paramedic)
pasu= domestic animal (pastoral)
pathan= path
rae= rich
span= dog (spaniel)
star= star
tarshna= thirst
tat= that
thri= three
thaw= thee
upairi= over, super
upara= upper
uta= and (et)
vach= voice, word
vahisht= best
van= to win
vaxsh= to wax, to grow (as the moon)
yare= year
yavan= young
yuzhem= you
zhnâ= know, gnostic
zhnu= knee

پارسی کهن به زبانهایی گفته می‌شود که از خانواده زبانهای ایرانی اند و به خانواده بزرگتر زبانهای هند و ایرانی و خانواده بزرگتر از آن یعنی زبانهای هندواروپایی وابستگی دارند. یادگارهای این زبانها را می‌توان در گل‌نشته‌ها، مهرها و سنگ‌نشته‌های هخامنشی یافت. به این زبانها، زبان اوستایی نیز گفته می‌شود زیرا بخش بُنیک اوستا یعنی گاتاها و پاره‌ای از یشت‌ها به این زبان نگاشته شده است. نَبشته‌های این زبان در ایران، عراق، ترکیه و مصر پراکنده است. این زبان همچون زبان آلمانی دارای دستور زبان پیشرفته‌ای است. نَبشته‌های بازمانده به دبیره یا خط میخی در سنگ‌نَبشته‌های هخامنشی دیده می‌شود. بخش‌های در پیوند با اوستا سینه به سینه به دست موبدان زرتشتی به دست ما رسیده است که سرانجام در دوران ساسانی با دبیره‌ای که برای همین کار ساخته شد و نام دین‌دبیره را بر آن نهادند، نگاشته شد. این زبانها نزدیکترین زبانهای ایرانی با زبانهای اروپایی است و بسیاری از واژگان برابر را می‌توان به آسانی دید. پارسی کهن این شانس را داشته است که برخلاف بسیاری از زبانهای رو به مرگ یا مرده در جهان بدلایل وجود گاتاها سروده‌های زرتشت در متن‌های دینی به هستی خود ادامه دهد. در سیاهه‌ی زیر نزدیکی‌های این زبانها و زبان انگلیسی نموده شده است: